

Kitq Kids

Посещение на извънземни

„Децата са бъдещето“

Helmut Hubert

Impressum

Kita Kids – außerirdischer Besuch

Alle Rechte vorbehalten, insbesondere das Recht der mechanischen, elektronischen oder fotografischen Vervielfältigung, der Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen, des Nachdrucks in Zeitschriften oder Zeitungen, des öffentlichen Vortrags, der Verfilmung oder Dramatisierung, der Übertragung durch Rundfunk, Fernsehen oder Video, auch einzelner Text- und Bildteile.

Bibliografische Information der Deutschen Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet unter <https://dnb.dnb.de> abrufbar.

© Verlag Daniel Funk
Söllnitz 47 | 07554 Gera
1. Auflage Dezember 2022

ISBN: 978-3-9498313-3-1

Druck und Herstellung:

WIRmachenDRUCK GmbH
Mühlbachstr. 7 | 71522 Backnang

Herausgeber:

Alter Sensus
www.alter-sensus.de
info@alter-sensus.de

Illustrationen:

Kerstin S. Dominik-Dworczak

Komposition:

Felix Lenniger

Sprecherin:

Petra Dierks

Gefördert durch:

Autoren:

Felix Lenniger,
Tobias Schüppen,
Klaus Bröcher

Artwork & Satz:

Tobias Schüppen,
Torben Fischer

Chor Titelsong:

Musical Kids Duisburg - Rheinhausen

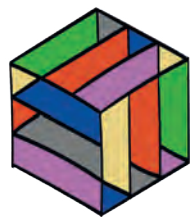
Stimmen im Hörspiel:

Danke an alle Kinder, die dem Hörspiel
eine Stimme gegeben haben

Übersetzung:

Evelina Spasova

Kita Kids

Посещение на извънземни

Приключенска история за смелостта с музикален фон, в която децата изследват
чувствата чрез мимики и жестове.

Написано от Felix Lenniger, Tobias Schüppen & Klaus Bröcher
с музиката на Felix Lenniger
и илюстрации от Kerstin S. Dominik-Dworczak

„Добро утро деца“, казва учителката.

„Добро утро Бетина“, отговарят децата.“

„Днес ще съкратим сутрешния кръг. Слънцето грее, а
пясъчникът и детската площадка вече ви очакват. Излезте
навън! Насладете се на прекрасното лятно време.“

„Да, да излезем навън“, видимо радвайки се отговарят
децата.

*Времето е хубаво и децата играят както обикновено до
момента, в който ...*

с-с-с бум
Тряс

„Уау, видяхте ли това?“

„Не, но чух нещо!“

„Аз видях и чух нещо. Елате с мен! Ето там!“

Децата се затичаха към пясъчника и видяха една малка цветна метална топка.

„Какво е това?“

„Нямам представа.“

„Изглежда добре, но е малко вдлъбнато.“

„Никой да не пипа, може да е горещо! От него излиза дим!“

Изведнъж малката, кръгла топка, която всъщност беше НЛО, се отвори и се появи едно дребно, срамежливо същество. То огледа внимателно от капсулата децата.

„Strufen-bufen-bafen-bägen?“

„Какво каза?“

„Stufu-tabe-duka-mini!“

„Не мисля, че ни разбира!“

„Това трябва да е английски.“

„Може би Бетина говори езика му, тя знае английски.“

„Да, добра идея!“

Учителката гледа объркано.

„Този език никога не съм го чувала, но можем да видим дали говори английски. Сега ще го поздравя и ще попитам откъде е. Hello! Where are you from?“

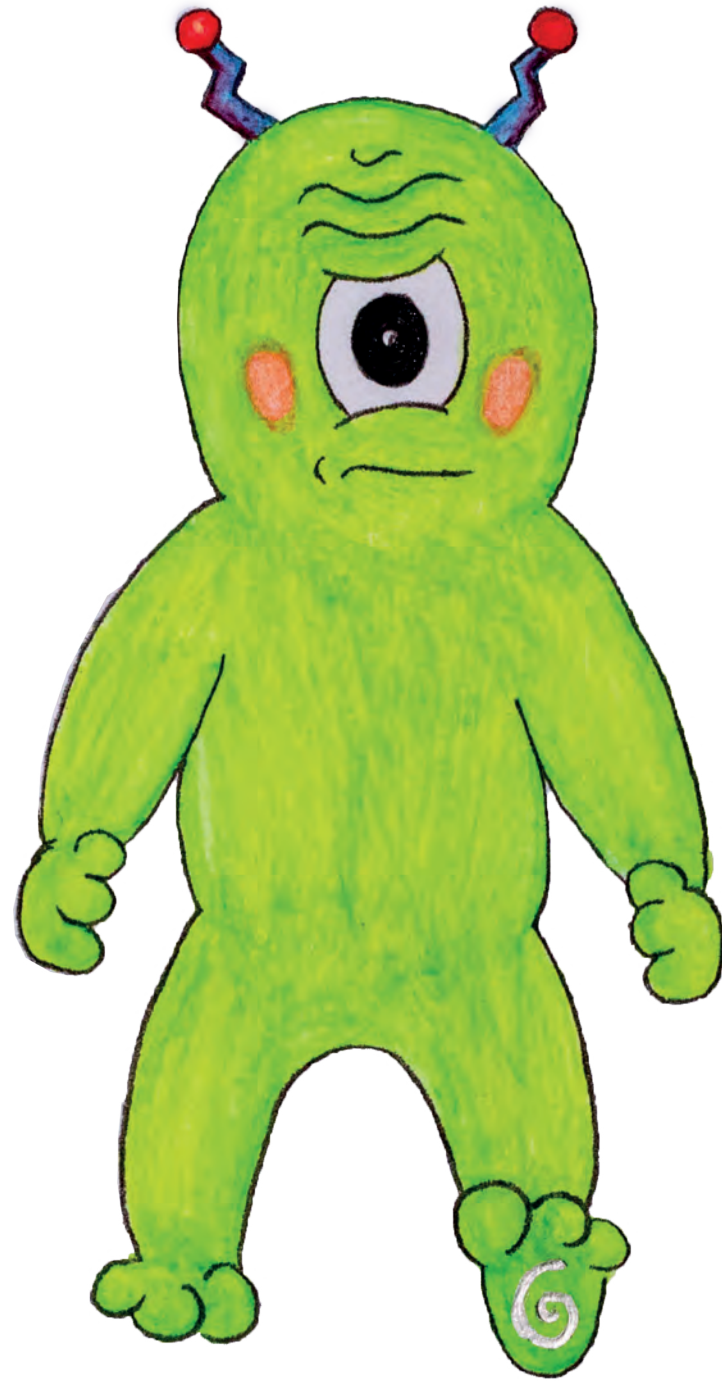
Извънземното погледна въпросително учителката и отговори:

„Star-bin-lika-tir-boa-toas!“

“Страхувам се, че не разбира английски.”

„Аз мислех, че извънземните са по-големи.“

„Сега вече не се страхувам. То е голямо колкото моя хамстер.“

„И сега?“

„Трябва да му помогнем!“

„Определено. Само не знам как.“

„Извънземно, ми-ми-мим, ела тук ми-ми-мим, ела тук.“

„Не мисля, че извънземното харесва това.“

„Определено не се приближава.“

„Погледни му челото. Цялото е набръчкано.“

„Така изглежда и моят по-голям брат, когато е ядосан. Тогава и той си навежда главата напред както извънземното.“

„Имам една идея! Ще шумя с прозрачното фолио, което нося в джоба си. Когато правя това с кучето ми, то винаги идва право при мен.“

„Да, опитай!“

„Все още гледа ядосано.“

„Наистина се чудя какво е това. Никога не съм виждал такова нещо.“

„Имам един червен балон в джоба си. Може би ще му хареса? Аз обичам балони!“

„И аз обичам балони.“

„Вижте, ако размахам балона не се случва нищо.“

„Надуй го!“

Извънземното започна да издава звуци подобни на смях и щастливо да бърбори.

„Да-а-а-а!“

„Работи!“

„Това звучи като смях! Мисля, че то се радва.“

„Виждам му зъбите, като се смее. Те са изцяло сини.“

Извънземното тръгна бавно, с ококорени очи към балона и внимателно изпъна палеца на левия крак, за да го докосне.

„По-добре пусни балона. Иначе може да дойде твърде близо до теб.“

Всички деца се смеят, а извънземното подскача от радост в кръг, тропайки с крака и пляскайки с ръце. Когато балонът остана без въздух и падна на земята, извънземното го сложи в малката си сребърна раница и изчезна в НЛО-то.

„Това беше доста вълнуващо! Той определено намира балона за страхотен. Да влезем вътре и да наблюдаваме от там какво става. Тогава ще имаме време да помислим какво да правим по-нататък.“

Всички, с изключение на извънземното, разбира се, се връщат обратно в общата стая.

„Нека да потърсим още неща, които можем да дадем на извънземното!“

„Да-а-а!“

„Защо искате да дадете неща на извънземното?“

„Защото е забавно да споделяме и искаме да го направим щастливо.“

„Имаме ли още балони?“

„Мисля, че имаме. Нека да погледна.“

„Смятам, че извънземното харесва красиви и блестящи неща.“

„Да, може би можем да му дадем скъпоценни камъни или диаманти.“

„Бетина, имаме ли диаманти?“

„Не. Диамантите са много скъпи! Но намерих още балони.“

„Тогава имаме нужда и от нещо, което блести.“

„Какво ще кажете за алуминиево фолио? Винаги блести красиво на светлина, когато е леко намачкано.“

„Добра идея! Освен това то не е толкова ценно, колкото диамантите, и преди всичко имаме още върху шкафа.“

„Да-а-а!“

Учителката взема фолиото от шкафа, докато децата продължават развълнувано да обсъждат кои предмети могат да направят извънземното особено щастливо.

„Ето вижте! Първите от вас скоро ще ги вземат. Не е за вярване колко бързо лети времето, когато се случват толкова вълнуващи неща. Ако искате, можете да помислите до утре какво би могло да зарадва малкия ни гост. Вземете предмети от вкъщи. И аз ще измисля нещо.“

„О, да, страхотно! Вече знам какво мога да донеса.“

„И аз и аз!“

На следващата сутрин всички са много развълнувани и облекчени, че малкият космически кораб е все още на мястото си. На сутрешния кръг всички деца показват подаръците, които са донесли със себе си и обсъждат как да ги поднесат.

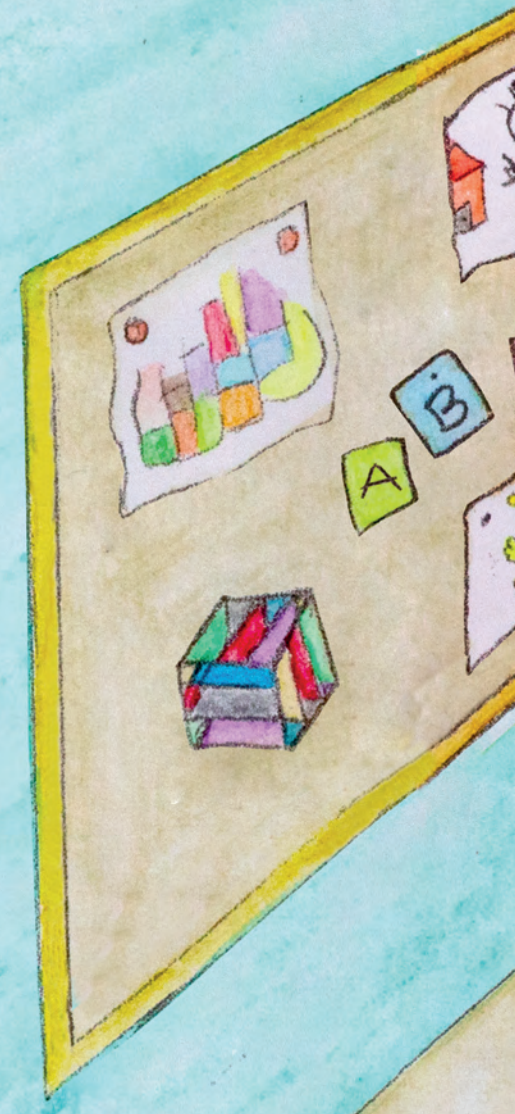
„Аз искам непременно да видя малкото извънземно още веднъж! Това беше супер вълнуващо.“

„Наистина се вълнувам да видя как намира подаръците, които донесохме.“

„Тогавя не бива да го караме да чака твърде дълго, какво ще кажете?“

„Да“ „Да“
„Да“

„Но един по един, не се втурвайте всички наведнъж към него.“

Сега, когато всички се събраха в голям кръг около космическия кораб, най-после можеха да започнат. Децата са много внимателни и следват напътствията на учителката. На всички обаче им е трудно, защото са много развълнувани.

„Така, ти можеш да започнеш. Как да примаим извънземното да излезе?“

„Бих надул отново балон. Това вчера беше много забавно.“

„Тогава нашият малък гост със сигурност ще започнете деня с радост. Това е чудесна идея. Всички деца, които носят балони от вкъщи, могат сега да ги надуят. *Uzay gemisi hareket eder ve salanmaya başlar.*

„1 - 2 - 3 - СТАРТ!“

Космическият кораб се задвижи и започна да трака. Изведнъж малката врата се отвори и извънземното се огледа с широка усмивка и започна да се смее на глас.

Когато забеляза, че балоните стават все по-големи и по-големи, то се осмели да излезе от НЛО-то и се приближи бавно към първото дете. Опита отново да докосне балона с палеца на крака.

Точно преди да успее, детето пусна балона и той полетя нагоре във въздуха като предния ден. Извънземното толкова се зарадва, че поиска да докосне всички останали балони за да ги накара да летят. Светкавично започна да скача с палец издаден напред, докосвайки ги поред и всички балони започнаха кратък, шумен полет.

Извънземното, смеейки се, падна по гръб и започна да се търкаля насам-натам.

Когато забеляза, че земята е осеяна с балони, то ги събра и ги занесе при космическия кораб.

Пред входа на НЛО-то се образува огромна планина от балони. Виждайки я, децата разбраха, че те няма да се поберат вътре. Извънземното бутна и натиска, но многото балони не минаваха през вратата. Напълно изтощено, то се обърна и седна до планината от балони.

„Погледни! Той се нацупи.“

„Ако нещо не се получава както трябва, мама също винаги си кръстосва ръцете. Тогава изглежда като извънземното.“

„Сигурно е тъжно, защото балоните не се побират в неговия кораб. Вижте колко тъжно гледа към пода!“

Малкото извънземно сякаш надуши нещо. То си протегна носа напред и се изправи бавно. Изражението на лицето му отново стана приятелско и то започна да следва душейки някаква диря.

Изведнъж всички деца станаха много тихи и задържаха останалите подаръци пред себе си, за да улеснят малкия гост в търсенето на следата. Извънземното мина покрай всички деца, излезе от кръга и следвайки обонянието си се насочи към стаята на групата.

„Да го последваме ли?“

„Със сигурност ще се върне.“

„Толкова съм любопитен. Искам да го последвам!“

„По-добре изчакайте тук. То със сигурност ще се върне след 10 секунди. Да се обзаложим ли?“

„10 - 9 - 8 - 7 - 6
5 - 4 - 3 - 2 - 1 „

В момента, в който учителката искаше да произнесе числото нула, извънземното изтича навън с ролката алуминиево фолио, която стоеше на шкафа. То отново имаше онова щастливо изражение, бръчки от смях около очите и усмивка, пълна с ярко сини зъби. Когато наближи групата, започна да говори, сякаш това беше съвсем естествено. Звучеше много важно и умно, но никой не разбираше езика му. Изглеждаше като професор, на когото е позволено да докладва по любимата му тема.

„Чувам какво казва, но продължавам да не го разбирам.“

„Нито пък аз. Затова трябва да внимаваме какво прави.“

„Какво прави то?“

„Къса фолиото!“

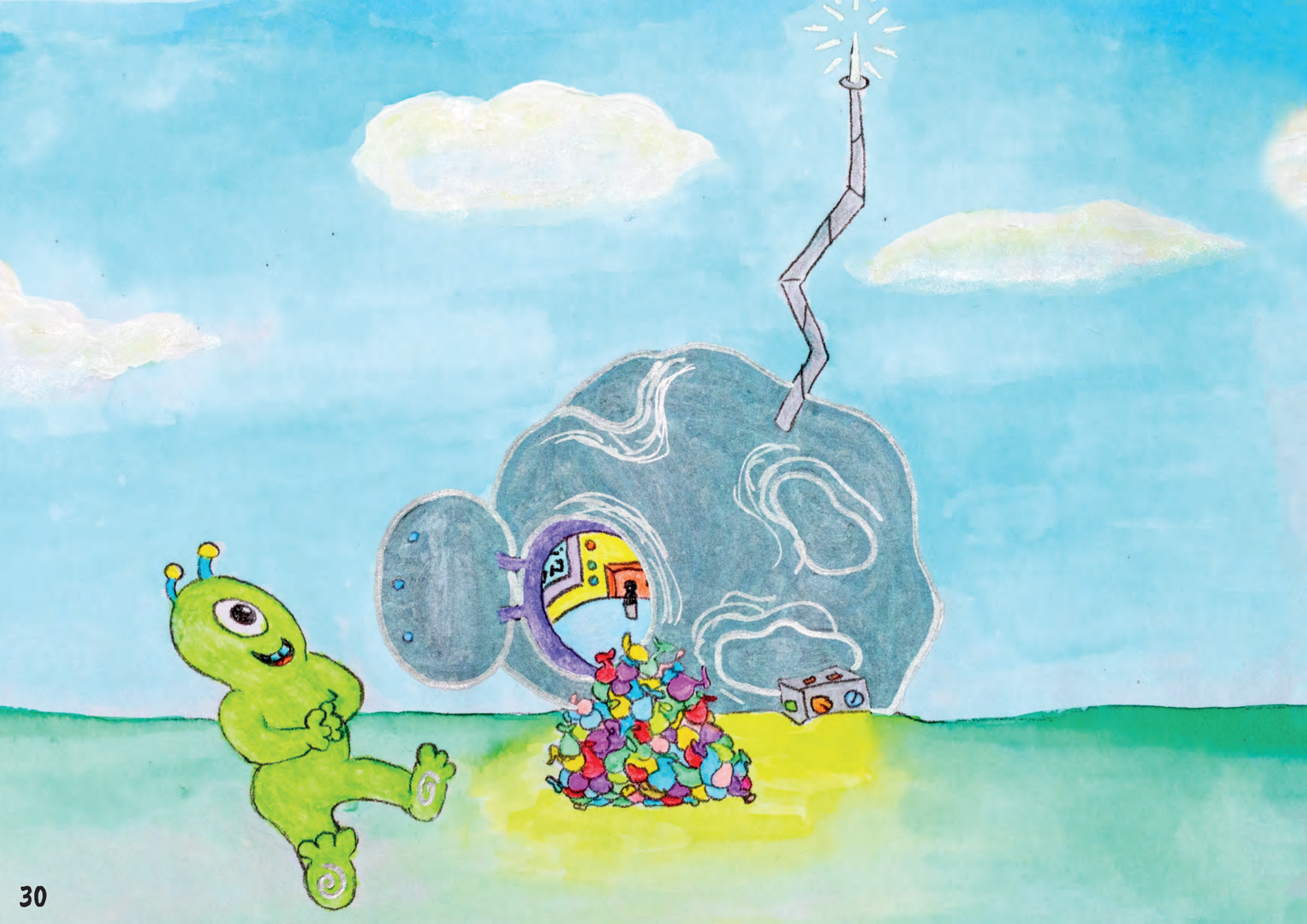
„Изглежда, че има план. Всички парчета, които откъсва, са еднакво големи.“

Извънземното къса алуминиевото фолио на малки, еднакви парчета, които внимателно подрежда на земята пред своя космически кораб. Децата са възхитени от уменията на малкото създание.

Малко след това извънземното започна да сгъва и сглобява отделните части. Бавно и сигурно частите започват да добиват форма. В ръката си държеше нещо подобно на антена, която завършваше в малка кутия.

Децата и учителката бяха учудени от уменията на извънземното, когато то удължи тази антена с още един метър, така че да стърчи дори над главата на учителката. Накрая то отиде при своя малък космически кораб и прикрепил антената към него.

„Мисля, че е готово. Какво прави в момента?“

„Мисля, че просто чака.“

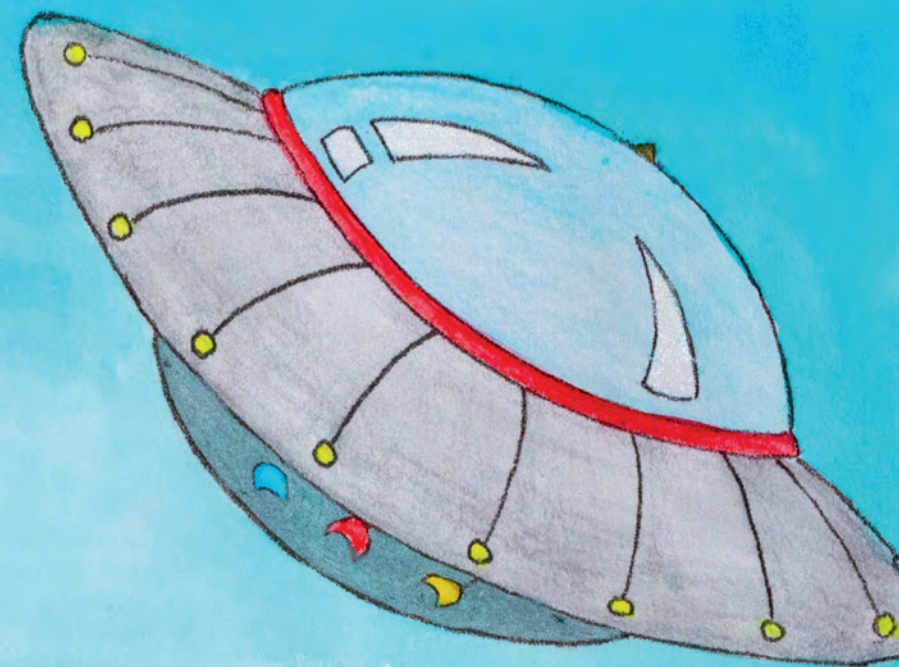
„И какво?“

„Нямам идея!“

„Изглежда спокойно. То седи тихо пред своя космически кораб.“

„Погледнете там!!!“

В небето се появява цветно сияние, и скоро се появи едно още по-голямо НЛО.

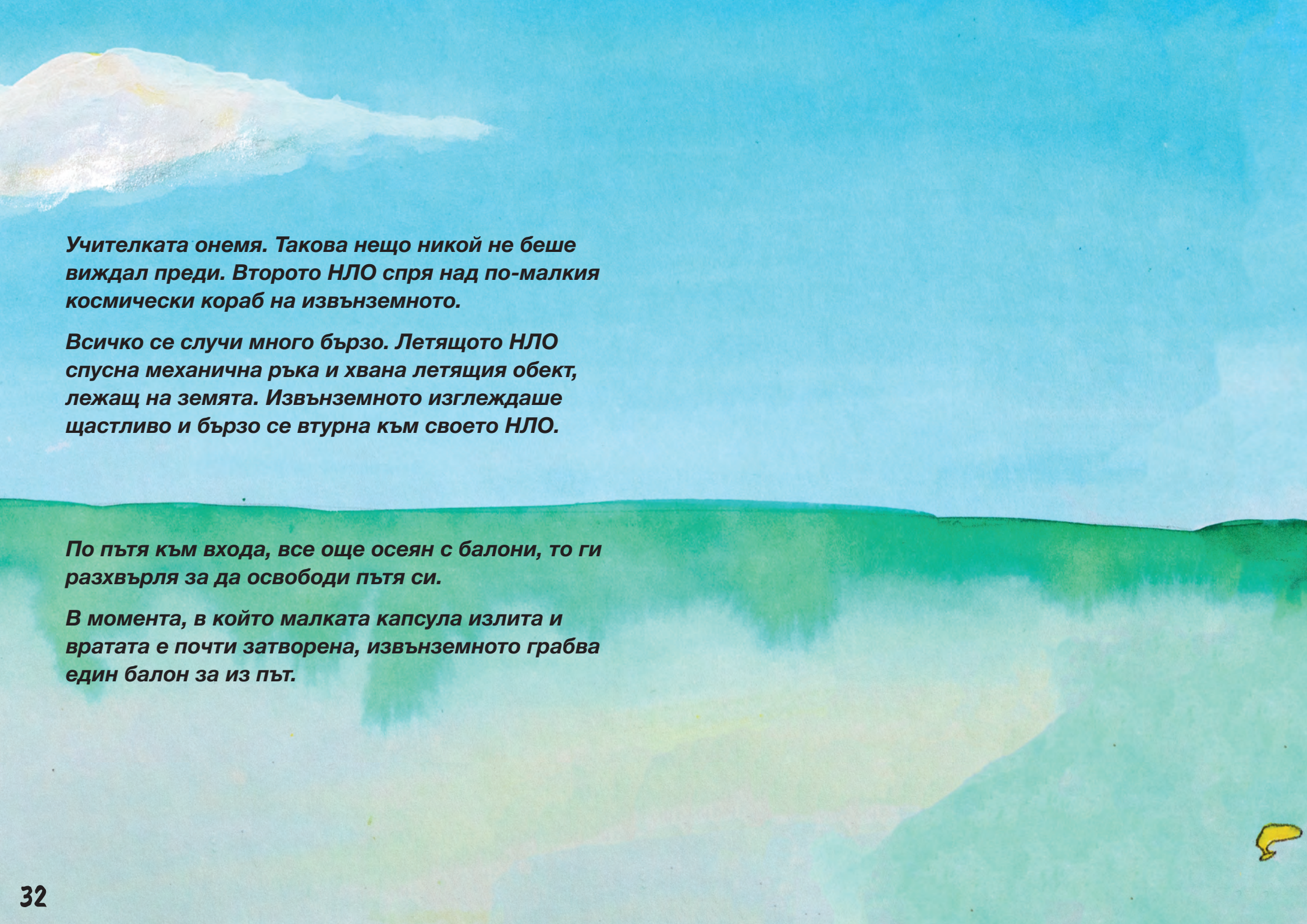

„Вижте, още посетители!“

„О, мисля, че имаме нужда от още балони!“

Бетина, имаме ли още?

„Аз...ъъм...всъщност ...“

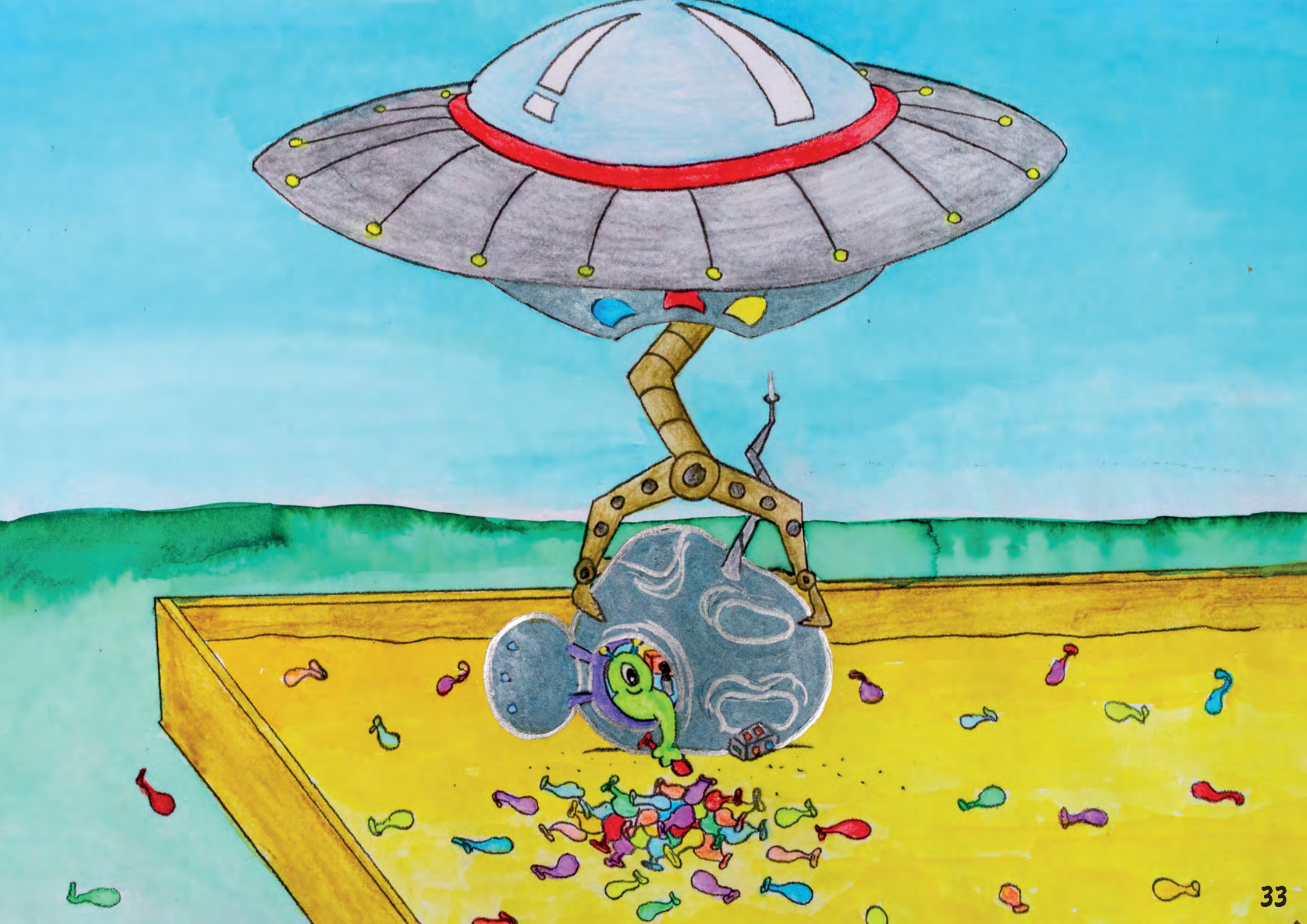

Учителката онемя. Такова нещо никой не беше виждал преди. Второто НЛО спря над по-малкия космически кораб на извънземното.

Всичко се случи много бързо. Летящото НЛО спусна механична ръка и хвана летящия обект, лежащ на земята. Извънземното изглеждаше щастливо и бързо се втурна към своето НЛО.

По пътя към входа, все още осеян с балони, то ги разхвърля за да освободи пътя си.

В момента, в който малката капсула излита и вратата е почти затворена, извънземното грабва един балон за из път.

Децата са много развълнувани и махат за сбогом на малкото извънземно. Малък люк в горната част на НЛО-то се отвори и извънземното също маха на големите си приятели. Големият пръст на крака маха развълнувано и радостно наляво-надясно.

„Мисля, че някого го прибраха. Колко вълнуващо! Хайде деца, да влезем вътре.“

Когато всички се върнаха обратно в стаята, забелязаха нещо. „Вакин!“

„Вижте!“

„Какво има? “

„Снимката, която лежи на масата. На нея сме ние, НЛО-то и извънземното. И там пише още нещо!“

„Бетина, можеш ли да ни го прочетеш?“

„Благодаря за вашата помощ и страхотното време, прекарано заедно! Най-добри пожелания и до скоро, Ами

„Кой е Ами?“

„Нашият малък гост, извънземното, е Ами. То не може да говори нашия език, но явно може да пише. Какъв прекрасен подарък!“

Дааа! Благодаря, Ами!“

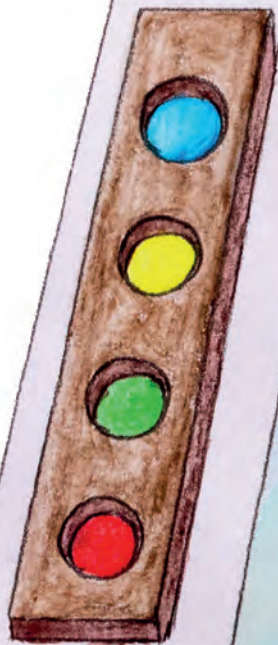

Благодаря ви за помощта и за
прекрасното време, което
прекарахме заедно

Сърдечни поздравии,

Amie

В тази книга ще срещнеш следните чувства:

Ами е щастлива.

Ами е тъжна.

Детето се страхува.

Какво те прави истински щастлив*а?

- Когато мога да играя цял ден с приятелите . (Матео 5 години / Марли 4 години)
- Моят рожден ден, защото обичам подаръци и торта. (Франциска 5 години)
- Че имам толкова добри приятели и щипката за събиране на боклук. (Филип 5 години)
- Ако мога да спя при баба и дядо или да ходя на екскурзия с мама и татко. (Хенри 6 години)

Какво те натъжава?

- Тъжна съм, когато съм наранена и кървя. (Франциска 5 години)
- Тъжен съм, когато съм ядосан. (Матео 5 г. / Анри 6 г.)
- Че хората винаги изхвърлят боклук в околната среда. (Филип 5 години)
- Тъжен съм, когато трябва да се сбогувам с приятелите си. (Марли 4 г.)

От какво се страхуваш?

- Страх ме е, когато гърми по време на буря. (Матео 5 години)
- Когато сънувам, че идва призрак. (Марли 4 г.)
- Понякога ме е страх от тъмното. (Хенри 6 години)
- Страх ме е от паяци. (Филип 5 години)
- Когато някой е ядосан и от паяци. (Франциска 5 години)

КАКВО ТЕ ЯДОСВА?

- Ядосвам се, когато не получавам това, което искам. (Матео 5 години)
- Когато другите деца ме дразнят, особено по-големите. (Филип 5 години)
- Ядосвам се, когато не правя нещо както трябва и то не е перфектно. (Франциска 5 години)
- Ако ми е забранено да направя нещо, което бих искал да направя или би искал да имам. (Хенри 6 години)
- Ядосвам се, когато не мога да правя това, което искам. (Марли 4 г.)

КАКВО БИ ТЕ ИЗНЕНАДАЛО?

- Ако получа подаръците за рождения ми ден по-рано. (Матео 5 години)
- Ако получа неочаквано подаръци. (Хенри 6 години)
- Яйце-изненада. (Франциска 5 години)
- Когато внезапно започне заря. (Марли 4 г.)
- Когато направим нещо, което не съм очаквал (напр. посещение на зоологическата градина). (Филип 5 години)

ПОГЛЕДНИ ОТНОВО КЪДЕ В КНИГАТА МОЖЕШ
ДА ОТКРИЕШ ВСЯКО ЕДНО ОТ ТЕЗИ ЧУВСТВА!

Ами е ядосана.

Децата са изненадани!

**ALTER
SENSUS**

 Euro 29,- (D)

9 783949 831331